

РЕШЕНИЕ

№ 12340

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6965** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16а, ал.б от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на Р. С. Д. (Reser Sami Demirtas), турски гражданин, против заповед за задържане на лице рег. № 40/28.06.2024г., издадена от старши инспектор в Териториална дирекция „Митница Б.“.

Жалбоподателят посочва, че заповедта е издадена при липса на фактически основания, на база на които е направен извод, че има данни за извършено престъпление по чл. 251, ал.2 от НК. Не са изложени мотиви и защо административният орган приема, че има опасност лицето да се укрие, както и че опасността е реална. Липсата на мотиви е неспазване на изискването за форма на административния акт, както и нарушаване на правото му на защита. Наложена принудителна мярка е несъразмерна с целта на закона, доколкото без конкретни факти се ограничава правото на свободно придвижване на лицето. Не са събрани никакви данни, че последното ще се укрие, ще извърши друго престъпление или ще осуети наказателното преследване. Поради това се иска от съда да отмени процесната заповед. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - старши инспектор в Териториална дирекция „Митница Б.“, в писмено становище от 16.07.2024г. оспорва жалбата като неоснователна. Счита процесната заповед за издадена от компетентен орган, при спазване на материалния и процесуалния закон. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Видно от представения протокол за извършена митническа проверка от 27.06.2024г. (л.16 от делото), на посочената дата в 22,00 ч. на митнически пункт „Капитан А.“ пристигнал автобус, в който пътували 27 пътници, управляван от жалбоподателя. Водачът и пътниците били поканени да декларират превозвани от тях акцизни стоки, в т. ч. парични средства. Същите не декларирали нищо. Автобусът бил насочен за митническа проверка на багажа на пътниците. При проверката на пътническия салон, в двата джоба на горна връхна дреха, намираща се на шофьорската седалка, били открити банкноти за сумите: 10 000 евро и 2500 щатски долара. Паричните средства били преброени в присъствието на жалбоподателя. Същият изрично заявил в представеното лично обяснение (л.17), че намерените пари са негови, защото продал автобус, взел парите и ги карал за Турция. Така описаните обстоятелства обективират данни за престъпление по чл.251, ал.2 НК – неизпълнение на задължение за деклариране на парични средства, пренасяни през границата на страната, и не установяване на техния законен произход. За целта е образувано досъдебно производство, за което е уведомена РП – Х., и е съставен АУАН за нарушение на чл. 18, ал.2 от Валутния закон.

При тази фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице с правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 16а, ал. 1 от Закона за митниците /ЗМ/ и с нея жалбоподателят, гражданин на Република Турция, е задържан за срок от 24 часа в помещенията на ГПУ – С.. В заповедта се посочва, че са налице данни за извършено престъпление по чл.251, ал.2 от Наказателния кодекс (НК) и опасност лицето да се укрие. В заповедта не са описани фактите, които очертават конкретно извършени действия от жалбоподателя, осъществяващи изпълнителното деяние на посоченото престъпление, но те се съдържат в административната преписка, което е допустимо съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 16а, ал. 1 и ал. 2 ЗМ – лице, което е митнически орган съгласно представената заповед за изменение на служебно правоотношение № 4709 от 10.12.2021г г. на директора на Агенция "Митници". Спазена процедурата по чл. 16а, ал. 1 – 14 ЗМ, на задържаното лице е осигурен преводач, разяснени са му правата по чл. 16а, ал. 3, 4, 5, 6 и 7 ЗМ, което е удостоверено със собственоръчно попълнена декларация (л.16). Разпоредбата на чл. 16а, ал. 1 ЗМ предоставя възможност на митническите органи при условията на оперативна самостоятелност да задържат лице при кумулативното наличие на две предпоставки - да има данни, че е извършено някое от изброените в разпоредбата престъпления, вкл. такова по чл. 251 НК, както и да съществува реална опасност деецът да се укрие или да извърши престъпление. Както беше посочено по-горе, по преписката се съдържат достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 251, ал. 2 НК, доколкото през границата се пренасят недеklarирани, но подлежащи на деклариране съгласно чл. 10а, ал.2 от Валутния закон парични средства, чиито законен произход не е доказан. Твърдението, че са от продажба на автобус не е подкрепено със съответни писмени доказателства – договор за продажба, и др. На свой ред данните за съпричастността на жалбоподателя към описаното деяние налагат

необходимостта да бъде обезпечено присъствието му при първоначалните действия по разследването. Опасността да се укрие произлиза от обстоятелството, че жалбоподателят е чужд гражданин и няма постоянен адрес, нито местоживее в Република България и преминава транзитно през страната. Укриването на лицето би затруднило и евентуалното реализиране на наказателна отговорност спрямо същия. Поради това са налице предпоставките за задържането на лицето по чл. 16а, ал. 1 ЗМ. Спазен е срокът за задържането, предвиден по чл. 16а, ал. 3 ЗМ.

В мотивите на решение № 3317/19.03.2024 г. по адм. д. № 9748/2023 г. на Върховния административен съд, I отделение се посочва, че „изискването за пълно формално мотивиране на акта се отнася изцяло за случаите на упражнена обвързана компетентност, но не и тези, в които органа разполага с оперативна самостоятелност дали, кога и как точно да действа. Процесната заповед по чл. 16а, ал. 1 от ЗМ е издадена при оперативна самостоятелност, поради което е достатъчно да съществува съответствие на изложените в заповедта фактически обстоятелства и приложимата правна норма“. В случая, изложените от органа за административна принуда данни са установени по несъмнен начин от приложената преписка. Ето защо, принудителната мярка е обоснована наложена.

По изложените съображения и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. Д. (Reser Sami Demirtas), турски гражданин, [дата на раждане] , против заповед за задържане на лице рег. № 40/28.06.2024г., издадена от старши инспектор в Териториална дирекция „Митница Б.“.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: